

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

P9_TA(2021)0058

Wyzwania związane z prawami kobiet: ponad 25 lat po deklaracji pekińskiej i pekińskiej platformie działania

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2021 r. w sprawie przyszłych wyzwań w dziedzinie praw kobiet w Europie po ponad 25 latach od uchwalenia deklaracji pekińskiej i pekińskiej platformy działania (2021/2509(RSP))

(2021/C 465/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację pekińską i pekińską platformę działania z 15 września 1995 r. oraz wyniki ich konferencji przeglądowych,
- uwzględniając art. 21 i 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Europejski filar praw socjalnych, w szczególności jego zasady 2, 3, 9 i 15,
- uwzględniając Agendę ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, zasadę, by „nie pozostawiać nikogo w tyle”, a w szczególności cel 1: wyeliminować ubóstwo, cel 3: zapewnić wszystkim ludziom zdrowe życia, cel 5: osiągnąć równości płci oraz poprawić warunki życia kobiet, cel 8: osiągnąć zrównoważony wzrost gospodarczy i cel 13: podjąć pilne działania w celu przeciwdziałania zmianom klimatu i ich skutkom,
- uwzględniając Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW) z 18 grudnia 1979 r.,
- uwzględniając Konwencję Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska), która weszła w życie 1 sierpnia 2014 r.,
- uwzględniając konwencję Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) nr 100 z 1951 r. dotyczącą jednakowego wynagrodzenia, konwencję MOP nr 190 z 2019 r. dotyczącą przemocy i nękania oraz konwencję MOP nr 189 z 2013 r. dotyczącą pracowników domowych,
- uwzględniając dokument pt. „Regional review of progress: regional synthesis” [Przegląd postępów w regionach: synteza regionalna] z 20 sierpnia 2019 r. sporządzony przez Europejską Komisję Gospodarczą ONZ,
- uwzględniając sprawozdanie UN Women pt. „Gender Equality: Women’s rights in review 25 years after Beijing” [Równość płci: przegląd praw kobiet 25 lat po deklaracji pekińskiej] opublikowane 5 marca 2020 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Sekretarza Generalnego ONZ przedstawione 13 grudnia 2019 r. na sześćdziesiątej czwartej sesji Komisji ds. Statusu Kobiet pt. „Review and appraisal of the implementation of the Beijing Declaration and Platform for Action and the outcomes of the twenty-third special session of the General Assembly” [Przegląd i ocena realizacji deklaracji pekińskiej i pekińskiej platformy działania oraz wyniki dwudziestej trzeciej sesji specjalnej Zgromadzenia Ogólnego],
- uwzględniając sprawozdanie Sekretarza Generalnego ONZ przedstawione 21 grudnia 2020 r. na sześćdziesiątej piątej sesji Komisji ds. Statusu Kobiet pt. „Women’s full and effective participation in decision making in public life, as well as the elimination of violence, for achieving gender equality and the empowerment of women and girls” [Pełny i faktyczny udział kobiet w procesie podejmowania decyzji w życiu publicznym, a także eliminacja przemocy w celu osiągnięcia równości płci oraz wzmocnienia pozycji kobiet i dziewcząt],
- uwzględniając dokument orientacyjny Sekretarza Generalnego ONZ pt. „The Impact of COVID-19 on Women” [„Skutki COVID-19 dla kobiet”] opublikowany 9 kwietnia 2020 r.,
- uwzględniając sprawozdanie UN Women pt. „From Insights to Action: Gender Equality in the wake of COVID-19” [Od obserwacji do działania: równość płci w następstwie pandemii COVID-19] opublikowane 2 września 2020 r.,

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

- uwzględniając sprawozdanie EIGE pt. „Beijing + 25: the fifth review of the implementation of the Beijing Platform for Action in the EU Member States” [Pekin + 25: piąty przegląd realizacji pekińskiej platformy działania w państwach członkowskich UE] opublikowane 5 marca 2020 r.,
- uwzględniając badanie EPRS pt. „Beijing Platform for Action, 25-year review and future priorities” [Pekińska platforma działania, przegląd po 25 latach i przyszłe priorytety] (Biuro Analiz Parlamentu Europejskiego, Parlament Europejski, 2020),
- uwzględniając sprawozdanie Funduszu Ludnościowego ONZ (UNFPA) pt. „Impact of the COVID-19 Pandemic on Family Planning and Ending Gender-based Violence, Female Genital Mutilation and Child Marriage” [Wpływ pandemii COVID-19 na planowanie rodziny oraz eliminowanie przemocy ze względu na płeć, okaleczania narządów płciowych kobiet i dziecięcych małżeństw] opublikowane 27 kwietnia 2020 r.,
- uwzględniając oświadczenie UNFPA pt. „Millions more cases of violence, child marriage, female genital mutilation, unintended pregnancy expected due to the COVID-19 pandemic” [Z powodu pandemii COVID-19 oczekuje się kilku milionów więcej przypadków przemocy, dziecięcych małżeństw, okaleczania narządów płciowych kobiet, nieplanowanych ciąży] opublikowane 28 kwietnia 2020 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z 9–10 grudnia 2019 r. pt. „Gospodarki w UE uwzględniające równość płci: dalsze działania”,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji Europejskiej i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z 25 listopada 2020 r. dotyczący unijnego planu działania w sprawie równości płci (GAP III),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 lutego 2020 r. w sprawie priorytetów UE na 64. sesję Komisji ONZ ds. Statusu Kobiet ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz równouprawnienia płci ⁽²⁾ oraz strategię Komisji Europejskiej na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie perspektywy płci w okresie kryzysu związanego z COVID-19 oraz w okresie pokryzysowym ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 listopada 2020 r. w sprawie faktycznego zakazu aborcji w Polsce ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2020 r. w sprawie równouprawnienia płci w polityce zagranicznej i bezpieczeństwa UE ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie potrzeby stworzenia osobnego składu Rady do spraw równości płci ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 lutego 2019 r. w sprawie pogorszenia sytuacji w zakresie praw kobiet i równouprawnienia w UE ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie udziału kobiet w podejmowaniu decyzji politycznych – jakość i równość ⁽⁹⁾,
- uwzględniając wieloletnie ramy finansowe UE na lata 2021–2027 i ich przekrojowy priorytet w zakresie uwzględniania aspektu płci,
- uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0039.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0025.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0024.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0336.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0025.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0286.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0379.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 449 z 23.12.2020, s. 102.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 251 E z 31.8.2013, s. 11.

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

- A. mając na uwadze, że podczas Czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet w Pekinie w 1995 r. 189 rządów na całym świecie, w tym Unia Europejska i jej państwa członkowskie, zobowiązało się do działania na rzecz równości płci i wzmocnienia pozycji wszystkich kobiet i dziewcząt;
- B. mając na uwadze, że deklaracja pekińska i pekińska platforma działania przyjęte na tej konferencji są najbardziej wszechstronnym globalnym programem na rzecz promowania równości płci, uznawanym za międzynarodową kartę praw kobiet definiującą prawa kobiet jako prawa człowieka i przedstawiającą wizję równych praw, wolności i szans dla wszystkich kobiet na świecie, co potwierdzono w 2015 r. w Agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, w której określono cele i konkretne środki dotyczące szeregu zagadnień mających wpływ na kobiety i dziewczęta;
- C. mając na uwadze, że od czasu przyjęcia platformy pekińskiej w 1995 r. odnotowano poprawę sytuacji kobiet i dziewcząt, zwłaszcza w Europie, jednak ogólne postępy są niedopuszczalnie powolne i istnieje ryzyko, że ciężko wywalczone zdobycze mogą zostać utracone;
- D. mając na uwadze, że ze względu na pandemię COVID-19 Forum Pokolenia Równości zostało przełożone na pierwszą połowę 2021 r.;
- E. mając na uwadze, że minęło 25 lat od Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju (ICPD) w Kairze, podczas której 179 rządów przyjęło program działania ICPD, deklarując globalne zaangażowanie na rzecz zdrowia i praw seksualnych i reprodukcyjnych zgodnie z pekińską platformą działania;
- F. mając na uwadze, że Konwencja w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet weszła w życie nieco ponad 40 lat temu i choć ratyfikowały ją wszystkie państwa członkowskie UE, postępy w dziedzinie równości kobiet i mężczyzn są powolne, jak zauważył EIGE;
- G. mając na uwadze, że Konwencja o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska Rady Europy) – najbardziej wszechstronny instrument zwalczania przemocy wobec kobiet w Europie – została otwarta do podpisu 10 lat temu, jednak nie wszystkie państwa UE już ją ratyfikowały, nie przystąpiła też do niej UE;
- H. mając na uwadze, że w 2021 r. przypada dziesiąta rocznica konwencji stambulskiej Rady Europy;
- I. mając na uwadze, że aby osiągnąć postępy w dziedzinie równouprawnienia płci, konieczne jest wyeliminowanie szkodliwych struktur i stereotypów, które utrwalają nierówności; mając na uwadze, że postępy w dziedzinie równouprawnienia płci nie tylko przynoszą korzyści społeczeństwu jako całości, lecz także są celem samym w sobie;
- J. mając na uwadze, że różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn dotyczą wszystkich aspektów rynku pracy, w tym różnic w zatrudnieniu, wynagrodzeniach, emeryturach i opiece, braku dostępu do usług społecznych i ochrony socjalnej, coraz bardziej niepewnych form zatrudnienia i większego zagrożenia kobiet ubóstwem;
- K. mając na uwadze, że kryzys finansowy i jego następstwa okazują się szkodliwe dla kobiet, praw kobiet i równouprawnienia płci oraz mają długoterminowe konsekwencje; mając na uwadze, że w środkach gospodarczych w okresie kryzysu po pandemii COVID-19 trzeba uwzględnić wymiar płci i równość społeczną;
- L. mając na uwadze, że oddziaływanie kryzysu związanego z COVID-19 jest zależne od płci – kryzys związany z COVID-19 i jego skutki mają wyraźną perspektywę płci, gdyż w odmienny sposób wpływają na kobiety i mężczyzn oraz pogłębiają istniejące nierówności; mając na uwadze, że kryzys w nieproporcjonalnym stopniu dotyka kobiety, natomiast w reakcji na kryzys związany z COVID-19 aspekt płci jest zasadniczo pomijany; mając na uwadze, że zakres tych skutków sięga od niepokojącego wzrostu przemocy i molestowania ze względu na płeć po nieodpłatne i nierówne obowiązki opiekuńcze i domowe, a także obejmuje ograniczony dostęp do praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz znaczny wpływ gospodarczy i zawodowy na kobiety, w szczególności pracownice służby zdrowia i opiekunki;
- M. mając na uwadze, że pandemia najbardziej dotknęła sektory i zawody zdominowane przez kobiety (takie jak służba zdrowia, opieka i służby ratunkowe, opieka społeczna, edukacja, handel detaliczny, kasjerzy, sprzątaczkę itp.) oraz gospodarkę nieformalną; mając na uwadze, że kobiety pracujące w sektorze opieki zdrowotnej są potencjalnie bardziej narażone na zakażenie niż mężczyźni, ponieważ stanowią 76 % pracowników służby zdrowia w UE ⁽¹⁰⁾;

⁽¹⁰⁾ EIGE, Baza danych statystycznych dotyczących płci, <https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/frontline-workers>

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

- N. mając na uwadze, że ze względu na istniejący „szklany sufit” kobiety nie są zaangażowane na równi z mężczyznami w proces podejmowania decyzji; mając na uwadze, że w większości państw członkowskich UE nie osiągnięto jeszcze równego podziału władzy między mężczyzn i kobiety w gabinetach rządowych, parlamentach, administracji publicznej, w grupach zadaniowych ds. COVID-19 i w zarządach spółek;
- O. mając na uwadze, że kobiety doświadczają krzyżowych nierówności i dyskryminacji, m.in. związanych z rasą, pochodzeniem etnicznym lub społecznym, orientacją seksualną, tożsamością i ekspresją płciową, religią lub przekonaniami, statusem rezydenta i niepełnosprawnością, oraz że aby osiągnąć równość płci z pożytkiem dla wszystkich kobiet, działania muszą dotyczyć wszystkich form dyskryminacji; mając na uwadze, że w polityce UE trzeba wzmocnić podejście przekrojowe, aby zająć się instytucjonalnym, strukturalnym i historycznym wymiarem dyskryminacji; mając na uwadze, że analiza interseksjonalna nie tylko umożliwiła zrozumienie barier strukturalnych, ale również oferuje dowody pozwalające tworzyć wskaźniki referencyjne i wyznaczać drogę prowadzącą do strategicznej i skutecznej polityki zwalczania systemowej dyskryminacji, wykluczenia i nierówności społecznych;
- P. mając na uwadze, że kobietom częściej zagraża bezrobocie, a status ich zatrudnienia jest niepewny (na przykład ze względu na umowy o pracę), co prowadzi do braku bezpieczeństwa zatrudnienia; mając na uwadze, że w sektorze opieki pracują głównie kobiety (76 %) ⁽¹¹⁾ i że zazwyczaj ich płace i warunki pracy są niepewne; mając na uwadze, że kobiety stanowią większość zarówno użytkowników, jak i dostawców usług sektora socjalnego, więc brak odpowiedniego zabezpieczenia takich usług uniemożliwia kobietom pełne uczestnictwo w rynku pracy, co sprawia, że zagadnienia płci są pomijane w planowaniu, sporządzaniu budżetu i świadczeniu usług sektora socjalnego;
- Q. mając na uwadze, że zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć nadal wynosi 14 % w Europie ⁽¹²⁾ i 20 % na świecie ⁽¹³⁾, a luka emerytalna między kobietami a mężczyznami sięga w niektórych państwach członkowskich UE nawet 40 %; mając na uwadze, że zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć prowadzi do zróżnicowania emerytur, co zwiększa ryzyko ubóstwa i wykluczenia, zwłaszcza wśród kobiet starszych i żyjących w jednoosobowych gospodarstwach domowych; mając na uwadze, że zarówno dysproporcje w wynagrodzeniach, jak i niepewność zatrudnienia mają bezpośredni wpływ na przyszłe emerytury;
- R. mając na uwadze, że nierówny podział nieodpłatnej opieki i prac domowych poważnie ogranicza udział kobiet w gospodarce; mając na uwadze, że nieodpłatna praca opiekuńcza kobiet ma zasadnicze znaczenie dla podtrzymania społeczeństw podczas kryzysu związanego z COVID-19, jednak obowiązki opiekuńcze utrzymują 7,7 mln kobiet w Europie poza rynkiem pracy, podczas gdy niepracujących mężczyzn jest 450 tys. ⁽¹⁴⁾; mając na uwadze, że charakter zatrudnienia kobiet będący skutkiem niepłatnej opieki (tj. praca w niepełnym wymiarze godzin) jest istotnym czynnikiem wpływającym na różnice w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn; mając na uwadze, że więcej kobiet niż mężczyzn podejmuje się długoterminowej nieformalnej opieki co najmniej kilka dni w tygodniu lub codziennie i ogólnie kobiety stanowią 62 % wszystkich osób świadczących długoterminową nieformalną opiekę w UE ⁽¹⁵⁾;
- S. mając na uwadze, że w skali globalnej 35 % kobiet doświadczyło przemocy fizycznej lub seksualnej ze strony partnera lub przemocy seksualnej ze strony osoby niebędącej partnerem; mając na uwadze, że podczas pandemii COVID-19 doszło do dramatycznego wzrostu przemocy ze strony partnera, co ONZ określa „drugą pandemią”, przy czym wśród państw członkowskich Światowej Organizacji Zdrowia Europa odnotowano 60-procentowy wzrost liczby zgłoszeń alarmowych od kobiet, które padły ofiarą przemocy ze strony partnera ⁽¹⁶⁾;

⁽¹¹⁾ EIGE Pracownicy pierwszego kontaktu <https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/frontline-workers>

⁽¹²⁾ EIGE Przegląd platformy pekińskiej http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=sdg_05_20&lang=en

⁽¹³⁾ MOP Zrozumienie luki płacowej ze względu na płeć https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-ed_dialogue/-act_emp/documents/publication/wcms_735949.pdf

⁽¹⁴⁾ Badanie EIGE pt. „Gender inequalities in care and consequences for the labour market” [Nierówność płci w sprawowaniu opieki i ich konsekwencje dla rynku pracy].

⁽¹⁵⁾ EIGE Wskaźnik równouprawnienia płci 2019 <https://eige.europa.eu/publications/gender-equality-index-2019-report/informal-care-older-people-people-disabilities-and-long-term-care-services>

⁽¹⁶⁾ British Medical Journal, „Covid-19: EU states report 60 % rise in emergency calls about domestic violence” [COVID-19 – Państwa UE donoszą o 60-procentowym wzroście liczby zgłoszeń alarmowych o przemoc domowej], 11 maja 2020 r., dostępne pod adresem: <https://www.bmj.com/content/369/bmj.m1872>. Sprawozdanie Sekretarza Generalnego ONZ z lipca 2020 r. pt. „Intensification of efforts to eliminate all forms of violence against women and girls” [Intensyfikacja działań w celu wyeliminowania wszelkich form przemocy wobec kobiet i dziewcząt]: <https://undocs.org/en/A/75/274>

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

- T. mając na uwadze, że kobiety są bardziej narażone na skutki zmiany klimatu⁽¹⁷⁾; mając na uwadze, że kobiety, choć wydają się przejawiać w swoich zachowaniach większą troskę o klimat niż mężczyźni, nadal są niedostatecznie reprezentowane na stanowiskach decyzyjnych związanych z przeciwdziałaniem kryzysowi klimatycznemu i w skali globalnej stanowią jedynie 32 % siły roboczej w sektorze energii ze źródeł odnawialnych⁽¹⁸⁾;
- U. mając na uwadze, że różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn istnieją we wszystkich dziedzinach technologii cyfrowych, zwłaszcza w innowacyjnych technologiach takich jak AI i cyberbezpieczeństwo; mając na uwadze, że stereotypy płciowe, kulturowe zniechęcanie oraz brak świadomości i promowania żeńskich wzorców do naśladowania ograniczają szanse dziewcząt i kobiet na studiach oraz w zawodach związanych ze STEM;
- V. mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich doszło do wyraźnego pogorszenia się sytuacji oraz istnieje ryzyko, że równouprawnienie płci może dalej spadać na liście priorytetów państw członkowskich;
1. z ubolewaniem stwierdza, że na posiedzeniu wysokiego szczebla poświęconym przyspieszeniu działań, aby osiągnąć równość płci i wzmocnić pozycję wszystkich kobiet i dziewcząt, które odbyło się 1 października 2020 r. podczas Zgromadzenia Ogólnego ONZ upamiętniającego konferencję pekińską, światowi przywódcy ze 100 krajów uznali, że ogólne postępy w dziedzinie praw kobiet są znacznie mniejsze od tego, do czego zobowiązali się podczas konferencji w Pekinie w 1995 r.;
 2. podkreśla, że w sprawozdaniu UN Women pt. „*Gender equality: Women’s rights in review 25 years after Beijing*” (Równość płci: przegląd praw kobiet 25 lat po ustaleniach w Pekinie)⁽¹⁹⁾ przedstawiono, w jaki sposób na całym świecie postępy na drodze do równości płci są w rzeczywistości niepewne, a z trudem wywalczone postępy są zaprzeczane;
 3. z niepokojem zauważa, że w piątym przeglądzie pekińskiej platformy działania opublikowanym przez EIGE w 2020 r. podkreślono, że żadne europejskie państwa członkowskie nie osiągnęło wszystkich celów określonych w konwencji pekińskiej w 1995 r.; ubolewa, że według wskaźnika równouprawnienia płci EIGE z 2020 r. postępy w osiąganiu równości kobiet i mężczyzn utknęły w martwym punkcie oraz że, pomimo wysiłków na rzecz poprawy równości płci przynoszących pewne rezultaty, utrzymujące się nierówności i różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn nadal są odnotowywane w UE we wszystkich obszarach objętych zakresem pekińskiej platformy działania;
 4. podkreśla, że społeczne i gospodarcze skutki COVID-19 szczególnie dotkliwie dotyczą kobiety i dziewczęta, pogłębiają istniejące wcześniej różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn oraz mogą doprowadzić do cofnięcia osiągniętych do tej pory postępów; podkreśla w związku z tym, że według szacunków UN Women⁽²⁰⁾ pandemia doprowadzi do wzrostu liczby kobiet i dziewcząt żyjących poniżej granicy ubóstwa na świecie o 47 mln, co sprawi, że ich łączna liczba wzrośnie do 435 mln, podczas gdy podczas pandemii gwałtownie wzrosła przemoc ze względu na płeć, a kobiety szybciej tracą pracę i środki utrzymania, ponieważ pracują zwłaszcza w sektorach gospodarki, które ucierpiały najbardziej;
 5. uznaje, że więcej kobiet jest wybieranych i mianowanych na stanowiska decyzyjne, ale ubolewa, że postępy są powolne i że parytet osiągnięto jedynie w kilku państwach członkowskich UE;
 6. przypomina swoje stanowisko z 17 grudnia 2020 r. i wzywa Radę do utworzenia specjalnego składu ds. równouprawnienia płci w celu wdrożenia wspólnych i konkretnych środków w odpowiedzi na wyzwania w obszarze praw kobiet i równouprawnienia płci, a także w celu zadbania o to, by kwestie równości płci były omawiane na najwyższym szczeblu politycznym;

(17) EIGE, Area K – Women and the environment: climate change is gendered [Obszar K – Kobiety i środowisko: zmiana klimatu ma wymiar dotyczący płci], 5 marca 2020 r., dostępne pod adresem: <https://eige.europa.eu/publications/beijing-25-policy-brief-area-k-women-and-environment>

(18) Briefing EPRS pt. „Beijing Platform for Action, 25 year review and future priorities” [Pekińska platforma działania, przegląd po 25 latach i przyszłe priorytety], 27 lutego 2020 r., dostępne pod adresem: [https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_BRI\(2020\)646194](https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_BRI(2020)646194)

(19) Sprawozdanie UN Women „Gender equality: „Women’s rights in review 25 years after Beijing”<https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2020/03/womens-rights-in-review>

(20) Sprawozdanie UN Women „Gender equality in the wake of COVID-19” (Równość płci w następstwie COVID-19)<https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2020/09/gender-equality-in-the-wake-of-covid-19>

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

7. ubolewa, że uwzględnianie aspektu płci nie jest systematycznie stosowane we wszystkich obszarach polityki i programach finansowania UE; z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie uwzględniania aspektu płci jako priorytetu horyzontalnego w wieloletnich ramach finansowych na lata 2021–2027; wzywa Komisję, aby zapewniła systematyczne uwzględnianie aspektu płci jako kluczowej strategii wspierania realizacji równouprawnienia płci oraz aby wdrożyła uwzględniające aspekt płci budżetowanie, praktyki i plany działania w porozumieniu z ekspertami ds. sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci, aby zapewnić kobietom i mężczyznom równe korzyści z wydatków publicznych na wszystkich szczeblach sporządzania budżetu oraz aby punkt widzenia kobiet był uwzględniany we wszystkich obszarach, przy czym należy przeznaczyć specjalne środki na przeciwdziałanie czynnikom nierówności, takim jak przemoc wobec kobiet i dziewcząt, w tym przy przydzielaniu środków z programu „Obywatele, Równość, Prawa i Wartości”, który ma na celu promowanie równości płci;

8. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania i wdrożenia konkretnych planów i zestawu działań, którym towarzyszyć będzie odpowiednie finansowanie, w oparciu o dwanaście obszarów problematycznych określonych w pekińskiej platformie działania, zwłaszcza w odniesieniu do kobiet i ubóstwa, kobiet i gospodarki, władzy i podejmowania decyzji, kobiet i przemocy, kobiet i środowiska, a także kobiet i zdrowia, w celu poprawy sytuacji w zakresie praw kobiet i realizowania programu na rzecz równości płci, z myślą o zbliżającym się Forum Pokolenia Równości;

9. ubolewa, że w ostatnich latach nasilają się tendencje regresywne odnotowywane w niektórych krajach w odniesieniu do kwestionowania konwencji stambulskiej, ostrego sprzeciwu wobec praw i zdrowia reprodukcyjnych i seksualnych kobiet oraz wyzwań związanych z autonomią cielesną i kontrolą płodności; zdecydowanie potępia przyjęcie przez Trybunał Konstytucyjny orzeczenia wprowadzającego de facto zakaz aborcji, a w konsekwencji pogarszającego sytuację kobiet w Polsce w zakresie praw i zdrowia reprodukcyjnych i seksualnych, a także nieuzasadnione nadmierne ograniczenia dostępu do aborcji;

10. przypomina, że prawa kobiet są prawami człowieka oraz że stanowią niezbywalną, integralną i niepodzielną część powszechnych praw człowieka, jak stwierdzono na Czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet;

11. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by monitorowały i usprawniały gromadzenie porównywalnych danych dotyczących wieku, pochodzenia rasowego i etnicznego oraz zdezagregowanych według kryterium płci danych, aby poprawić analizę ilościową oraz opracować i wdrożyć polityki UE, które lepiej uwzględniałyby perspektywę przekrojową płci; podkreśla znaczenie EIGE jako źródła wiarygodnych i odpowiednich danych zdezagregowanych według kryterium płci, wykorzystywanych na potrzeby analizy ustawodawczej i podejmowania decyzji, a także podkreśla, jak ważne jest zabezpieczanie i zwiększanie finansowania i zdolności EIGE; wzywa również EIGE i wszystkie inne właściwe instytucje i agencje UE do opracowania i uwzględnienia nowych wskaźników, takich jak ubóstwo pracujących, ubóstwo czasowe czy wartość pracy opiekuńczej;

12. przypomina, że w Unii Europejskiej żyje 46 mln kobiet i dziewcząt z niepełnosprawnościami, a połowa kobiet z niepełnosprawnościami w wieku produkcyjnym jest nieaktywna zawodowo; podkreśla szczególne problemy, z jakimi borykają się kobiety z niepełnosprawnościami, i przypomina, że wskaźnik deprivacji materialnej kobiet z niepełnosprawnościami jest wysoki we wszystkich państwach członkowskich; w związku z tym potwierdza, że należy w większym stopniu uwzględnić perspektywę płci w przyszłej strategii na rzecz równego traktowania osób z niepełnosprawnością na 2021 r.;

13. wzywa Radę i państwa członkowskie do zatwierdzenia i wdrożenia dyrektywy antydyskryminacyjnej oraz dopilnowania, by we wszystkich państwach członkowskich UE wyeliminowano dyskryminację krzyżową i z wielu przyczyn jednocześnie;

Kobiety i ubóstwo

14. podkreśla, że płeć pozostaje istotnym czynnikiem w strukturze ubóstwa w UE oraz że, choć wskaźniki wykluczenia społecznego i różnice w poziomie ubóstwa ze względu na płeć znacznie się różnią w poszczególnych krajach, zagrożonych ubóstwem jest 23,3 % kobiet w porównaniu z 21,6 % mężczyzn⁽²¹⁾; podkreśla, że takie ryzyko znacznie wzrasta wraz z wiekiem i że wpływ na nie ma również skład gospodarstwa domowego, pochodzenie rasowe lub etniczne, niepełnosprawność i status zatrudnienia; podkreśla, że zróżnicowanie wynagrodzenia, emerytur i opieki ze względu na płeć jest istotnym czynnikiem feminizacji ubóstwa;

15. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zajęcia się problemem feminizacji ubóstwa we wszystkich jego formach, w tym ubóstwa wśród osób starszych, w szczególności w drodze uwzględniania aspektu płci w dziedzinie dostępności należitych uprawnień emerytalnych i dostępie do nich, aby wyeliminować zróżnicowanie emerytur ze względu na płeć,

⁽²¹⁾ W 2014 r. ponad 122 mln osób w UE żyło w gospodarstwach domowych uznanych za biedne, tj. było zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym. Z tych 122 mln 53 % to kobiety, a 47 % to mężczyźni. Sprawozdanie EIGE „Poverty, gender and intersecting inequalities in the EU” (Ubóstwo, płeć i nierówności krzyżowe w UE), 2016 <https://eige.europa.eu/publications/poverty-gender-and-intersecting-inequalities-in-the-eu>

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

a także dzięki poprawie warunków pracy w sektorach i zawodach zdominowanych przez kobiety; podkreśla, że należy zająć się społecznym, gospodarczym i kulturowym niedocenianiem zawodów zdominowanych przez kobiety, a także zwalczać takie stereotypy i zjawisko nadmiernej reprezentacji kobiet w nietypowych formach zatrudnienia;

16. podkreśla, że przy przewyżczeniu nierówności w zakresie emerytur oraz przy ogólnym zachowywaniu i podnoszeniu wysokości emerytur konieczne jest, aby systemy zabezpieczenia społecznego nadal istniały w sferze publicznej oraz by uwzględniały zasady solidarności i redystrybucji, a także by podejmowano zdecydowane wysiłki w celu zwalczania niepewnych i nieuregulowanych form zatrudnienia;

17. wzywa Komisję, aby przedstawiła strategię walki z ubóstwem w celu zwalczania feminizacji ubóstwa, ze szczególnym uwzględnieniem monoparentalnych gospodarstw domowych prowadzonych przez kobiety; wzywa również państwa członkowskie, by wdrożyły specjalne środki socjalne w celu przeciwdziałania ryzyku wykluczenia społecznego i ubóstwa w odniesieniu do dostępu do przystępnych cenowo mieszkań, transportu i energii;

18. zwraca się do państw członkowskich, by podjęły konkretne środki w celu przeciwdziałania zagrożeniu ubóstwem w podeszłym wieku, oraz wzywa Komisję do uwzględnienia aspektu płci w kontekście ubóstwa w swoich ramach dotyczących wzrostu gospodarczego i polityki społecznej; z zadowoleniem przyjmuje wskaźniki zdezagregowane według kryterium płci w mechanizmie monitorującym wdrażanie Europejskiego filaru praw socjalnych; podkreśla, że należy uwzględnić perspektywę płci przy zastosowaniu podejścia przekrojowego zgodnie z zasadami 2 i 3 filaru, i wzywa do lepszej koordynacji między Europejskim filarem praw socjalnych a europejskim semestrem; wzywa Komisję do opracowania i włączenia do europejskiego semestru wskaźnika równouprawnienia płci w celu monitorowania wpływu polityki makroekonomicznej oraz transformacji ekologicznej i cyfrowej na równouprawnienie płci;

19. wzywa Komisję i państwa członkowskie do potraktowania kwestii kobiet jako centralnego elementu odbudowy po pandemii, aby nie zniweczyć postępów osiągniętych w niwelowaniu luki dochodowej ubogich pomiędzy kobietami i mężczyznami spowodowanej kryzysem związanym z COVID-19;

Kobiety i środowisko

20. z zadowoleniem przyjmuje, że zarówno w trzecim planie działania w sprawie równości płci, jak i w strategii na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025 uznano aspekt płci w kontekście zmiany klimatu; podkreśla, że równość płci ma zasadnicze znaczenie dla zarządzania kryzysem klimatycznym;

21. podkreśla, że kobiety są potężnymi inicjatorami zmian; wzywa UE i państwa członkowskie do zajęcia się problemem zróżnicowania sytuacji kobiet i mężczyzn na stanowiskach decyzyjnych związanych z działaniami w dziedzinie klimatu na wszystkich szczeblach społeczeństwa;

22. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania i promowania celów, założeń i wskaźników uwzględniających aspekt płci, a także do gromadzenia danych zdezagregowanych według kryterium płci podczas planowania, wdrażania, monitorowania i oceny polityk, programów i projektów dotyczących zmiany klimatu, a także do ustanowienia punktów kontaktowych ds. płci i zmiany klimatu we wszystkich instytucjach rządowych;

Kobiety i gospodarka, kobiety a władza i proces decyzyjny

23. podkreśla, jak ważna jest pełna integracja kobiet na równi z mężczyznami we wszystkich dziedzinach życia społecznego i gospodarczego oraz aktywne promowanie zrównoważonej pod względem płci reprezentacji na wszystkich szczeblach procesu decyzyjnego; w związku z tym wzywa Komisję do odblokowania dyrektywy w sprawie kobiet w zarządach, która utknęła w Radzie Europejskiej;

24. wzywa UE, aby ustanowiła cele, plany działania, harmonogramy i tymczasowe środki specjalne w celu osiągnięcia parytetu płci i dążenia do zrównoważonej reprezentacji na wszystkich stanowiskach wykonawczych, ustawodawczych i administracyjnych;

25. podkreśla, że pełna integracja kobiet na rynku pracy i promowanie przedsiębiorczości kobiet mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia długoterminowego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, zwalczania nierówności i wspierania niezależności ekonomicznej kobiet;

26. wzywa UE do wzmocnienia wysiłków na rzecz zlikwidowania zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć i na rzecz egzekwowania zasady równości wynagrodzeń poprzez przyjęcie przepisów zwiększających przejrzystość wynagrodzeń, w tym obowiązkowych środków dla wszystkich przedsiębiorstw; ubolewa, że wniosek Komisji dotyczący wiążących środków w dziedzinie przejrzystości wynagrodzeń nie został jeszcze przedstawiony zgodnie z planem;

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

27. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie się Komisji do monitorowania transpozycji dyrektywy w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym do prawodawstwa krajowego do 2022 r. oraz do zapewnienia jej pełnego wdrożenia przez państwa członkowskie w porozumieniu z organizacjami działającymi na rzecz praw kobiet i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego; zachęca również państwa członkowskie do wykraczania poza minimalne standardy dyrektywy; zwraca uwagę, że dobrym punktem wyjścia jest rozszerzenie przepisów dotyczących rodzicielstwa w celu uwzględnienia opieki długoterminowej nad niepełnosprawnymi członkami rodziny i osobami starszymi, i zwraca się do Komisji, by rozważyła dalsze rozszerzenie tych przepisów, aby zapobiec utracie pracowników, zwłaszcza kobiet;

28. podkreśla, że zmiany warunków pracy, jak przejście na pracę zdalną, mogą mieć wpływ na zdolność do rozłączenia się i doprowadzić do zwiększenia obciążenia pracą, przy czym kobiety są w takim przypadku o wiele bardziej narażone niż mężczyźni w związku z ich rolą jako głównych lub tradycyjnych opiekunek domu i rodziny;

29. apeluje do Komisji o przedstawienie wniosku, w którym przyjmie się całościowe podejście do opieki obejmujące cały cykl życia, z uwzględnieniem potrzeb zarówno opiekunów, jak i podopiecznych, oraz ustanowi się minimalne normy opieki i wytyczne dotyczące jakości opieki na wszystkich etapach życia, w tym opieki nad dziećmi, osobami starszymi i osobami o długoterminowych potrzebach w zakresie opieki;

30. wzywa Komisję, by zbadała udział kobiet w rynku pracy i zapewniła znaczący udział kobiet w pracach kluczowych organów decyzyjnych oraz w opracowywaniu uwzględniających aspekt płci pakietów odbudowy i pakietów bodźców gospodarczych w wieloletnich ramach finansowych i planie odbudowy Next Generation EU; zauważa, że kryzys związany z COVID-19 szczególnie dotkliwie dotyka kobiety na rynkach pracy, biorąc pod uwagę wzrost stopy bezrobocia wśród kobiet; w związku z tym wzywa Komisję do wprowadzenia szczególnych środków w celu rozwiązania problemu luki w zatrudnieniu między kobietami a mężczyznami poprzez ukierunkowaną dystrybucję funduszy w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, przy czym państwa członkowskie UE muszą realizować konkretne działania mające na celu rozwiązanie problemu bezrobocia kobiet, ubóstwa kobiet i nasilenia przypadków przemocy wobec kobiet i dziewcząt, ponieważ są to przeszkody uniemożliwiające kobietom pełny udział we wszystkich dziedzinach życia, w tym w zatrudnieniu;

31. podkreśla, że należy zagwarantować kobietom wykonującym pracę domową prawo do godziwych warunków pracy i jednakowej ochrony socjalnej poprzez zapewnienie ratyfikacji i wdrożenia konwencji MOP nr 189 dotyczącej godnej pracy dla osób pracujących w gospodarstwie domowym;

32. z niepokojem zauważa, że kobiety stanowią zaledwie 18 %⁽²²⁾ spośród 8 mln specjalistów w dziedzinie ICT w UE oraz że grozi im dalsze wykluczenie z agendy cyfrowej UE; wzywa Komisję, by wzmocniła strategię polityczną promującą większy udział kobiet w karierach i studiach w dziedzinie nauk przyrodniczych, technologii, inżynierii i matematyki, oraz podkreśla potrzebę włączenia kobiet w rozwijające się dziedziny gospodarki, które są istotne dla zrównoważonego rozwoju, w tym w sektorach ICT, technologii cyfrowej i sztucznej inteligencji, i zapewnienia ich reprezentacji w tych dziedzinach;

33. wzywa instytucje europejskie do wprowadzenia wiążących środków takich jak parytety w celu zapewnienia parytetu płci w wybranych organach i wzywa państwa członkowskie do zapewnienia zrównoważonej reprezentacji kobiet i mężczyzn zarówno w Parlamencie Europejskim, jak i w parlamentach narodowych; apeluje również o strategię gwarantującą znaczącą reprezentację kobiet z różnych środowisk na stanowiskach decyzyjnych w instytucjach europejskich;

Kobiety i przemoc: eliminowanie przemocy uwarunkowanej płcią

34. z zadowoleniem przyjmuje zawarte w strategii na rzecz równouprawnienia płci zobowiązanie się Komisji do zwalczania przemocy uwarunkowanej płcią i ponawia apel o zakończenie ratyfikacji przez UE konwencji stambulskiej na podstawie powszechnego przystąpienia oraz o opowiedzenie się za ratyfikacją i wdrożeniem tej konwencji przez wszystkie państwa członkowskie; wzywa państwa członkowskie, by uwzględniły zalecenia GREVIO i udoskonalily prawodawstwo w celu jego lepszego dostosowania do postanowień konwencji stambulskiej z myślą o zapewnieniu właściwego wdrożenia i egzekwowania;

35. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę rozszerzenia pojęcia przestępstwa, aby obejmowało konkretne formy przemocy ze względu na płeć zgodnie z art. 83 ust. 1 TFUE, i wobec tego wzywa Komisję do przedstawienia wniosku dotyczącego całościowej, ukierunkowanej na ofiary dyrektywy UE w celu zapobiegania wszelkim formom przemocy ze względu na płeć i zwalczania jej; przypomina, że takie nowe środki ustawodawcze powinny w każdym razie być uzupełnieniem ratyfikacji konwencji stambulskiej;

36. wzywa UE do pilnego zajęcia się problemem rosnącej przemocy ze względu na płeć podczas pandemii COVID-19; w związku z tym wzywa Komisję do opracowania protokołu Unii Europejskiej w sprawie przemocy ze względu na płeć w czasach kryzysu oraz do uwzględnienia usług ochrony ofiar, takich jak telefony zaufania, bezpieczne zakwaterowanie

⁽²²⁾ Tablica wyników „Kobiety w sektorze cyfrowym” Komisji z 2020 r.

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

i usługi zdrowotne, jako „podstawowych usług” w państwach członkowskich, aby zapobiegać przemocy ze względu na płeć i wspierać ofiary przemocy domowej podczas kryzysów takich jak pandemia COVID-19; zauważa z zaniepokojeniem brak dostępnych danych na temat przemocy wobec kobiet i dziewcząt, które to dane mogłyby uchwycić wzrost liczby przypadków w czasie pandemii COVID-19;

37. podkreśla rolę edukacji i wzywa do zwalczania stereotypów związanych z płcią, które torują drogę przemocy uwarunkowanej płcią; wzywa UE do dopilnowania, aby wszystkie instytucje publiczne UE wprowadziły kodeksy postępowania ustanawiające zero tolerancji dla przemocy, dyskryminacji i nadużyć oraz wewnętrzne mechanizmy zgłaszania przypadków i składania skarg oraz aby przestrzegały tych kodeksów i stosowały te mechanizmy;

38. podkreśla, że należy gromadzić i organizować w państwach członkowskich dane zdezagregowane według kryterium płci i wieku na temat wszystkich form przemocy uwarunkowanej płcią; z zadowoleniem przyjmuje ogłoszenie nowego ogólnounijnego badania FRA na temat częstotliwości występowania wszystkich form przemocy wobec kobiet i tendencji w tym zakresie;

39. wzywa państwa członkowskie i Komisję do przyjęcia konkretnych środków w celu wyeliminowania cyberprzemocy, w tym nękania w internecie, agresji elektronicznej i mizoginistycznej mowy nienawiści, która w sposób nieproporcjonalny dotyka kobiety i dziewczęta, a także do zajęcia się w szczególności rosnącą liczbą tych form przemocy ze względu na płeć podczas pandemii COVID-19; wzywa Komisję do przedstawienia odpowiednich przepisów i wszelkich innych możliwych działań mających na celu wyeliminowanie mowy nienawiści i nękania w internecie;

40. wzywa państwa członkowskie do niezwłocznego ratyfikowania i wdrożenia niedawno przyjętej konwencji MOP nr 190 w sprawie eliminacji przemocy i molestowania w świecie pracy;

41. wzywa państwa członkowskie do skutecznego wdrożenia dyrektywy 2011/36/UE⁽²³⁾ w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, a także do przyjęcia konkretnych środków w celu rozwiązania problemu przemocy wobec kobiet i nierówności płci jako podstawowych przyczyn handlu ludźmi; wzywa Komisję, by dokonała przeglądu dyrektywy, po przeprowadzeniu dogłębnej oceny skutków, w celu poprawy środków służących zapobieganiu wszelkim formom handlu ludźmi i ich ściganiu, zwłaszcza handlu ludźmi do celów wykorzystywania seksualnego, ponieważ jest to najbardziej rozpowszechniony i zgłaszany cel handlu ludźmi i dotyczy on 92 % kobiet i dziewcząt będących ofiarami handlu ludźmi w Europie; wzywa ponadto Komisję do zmiany dyrektywy w celu dopilnowania, by państwa członkowskie jednoznacznie uznały za przestępstwo świadome korzystanie z usług świadczonych przez ofiary handlu ludźmi;

Kobiety i zdrowie

42. przypomina, że powszechny dostęp do opieki zdrowotnej jest prawem człowieka, które można zagwarantować jedynie poprzez powszechny system dostępny dla wszystkich, niezależnie od sytuacji społecznej i gospodarczej; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniego świadczenia opieki zdrowotnej i zagwarantowania równego dostępu;

43. wzywa państwa członkowskie do inwestowania w solidne i odporne publiczne systemy opieki zdrowotnej oraz do zadbania o to, by pracownicy służby zdrowia, z których większość to zazwyczaj kobiety zajmujące gorzej płatne stanowiska, byli sprawiedliwie wynagradzani i mieli godne warunki pracy;

44. wzywa do powszechnego poszanowania praw i zdrowia reprodukcyjnych i seksualnych oraz zapewnienia dostępu do nich, zgodnie z programem działania Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju oraz pekińską platformą działania;

45. podkreśla, że dostęp do usług planowania rodziny i opieki zdrowotnej nad matkami, a także bezpiecznych i legalnych usług aborcyjnych to bardzo ważny element gwarantujący prawa kobiet i ratujący ich życie;

46. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia młodym ludziom kompleksowej edukacji seksualnej oraz dostępu do opieki zdrowotnej w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, w tym do antykoncepcji, planowania rodziny oraz bezpiecznej i legalnej aborcji;

47. odnotowuje, jak ważne jest lepsze uwzględnianie perspektywy płci przy stawianiu diagnoz lekarskich i planowaniu leczenia w celu zapewnienia wszystkim odpowiedniej jakości leczenia; podkreśla, że choroby kobiece i ich schorzenia podstawowe są nadal niedostatecznie diagnozowane, leczone i badane;

⁽²³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępująca decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW (Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1).

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

Forum Pokolenia Równości

48. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmożenia wysiłków na rzecz realizacji Agendy 2030 i celów zrównoważonego rozwoju, w szczególności celu zrównoważonego rozwoju nr 3 i nr 5, w celu zadbania o to, by żadna kobieta ani dziewczyna nie była dyskryminowana, narażona na przemoc lub wykluczenie oraz by każda z nich miała dostęp do opieki zdrowotnej, żywności, edukacji i możliwości zatrudnienia;

49. podkreśla, jak ważne jest zaangażowanie UE na rzecz pekińskiej platformy działania i konferencji przeglądowych, oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do przestrzegania ich nadrzędnych zobowiązań w zakresie równouprawnienia płci i wzmocnienia pozycji kobiet;

50. z zadowoleniem przyjmuje udział i współprzewodnictwo państw członkowskich i Komisji w koalicjach działań;

51. podkreśla, jak ważne jest, by na przyszłym Forum Pokolenia Równości osiągnąć ambitne wyniki, w tym by Komisja i państwa członkowskie przyjęły, również w ramach koalicji działań, zestaw przyszłościowych ambitnych zobowiązań i działań, na które przeznaczone zostaną konkretne środki;

52. wzywa wszystkie państwa członkowskie i Komisję do zakończenia corocznego monitorowania i sprawozdawczości krajowej w ramach sprawozdania z postępu prac koalicji działań;

53. wzywa UE, by zapewniła pełne zaangażowania Parlamentu i jego Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia w proces podejmowania decyzji dotyczących stanowiska UE prezentowanego na Forum Pokolenia Równości;

o

o o

54. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.
